

maa sørges for, at Embedsmænd, naar de komme ind i højere Stillinger, ogsaa kunne finde forbedrede økonomiske Raar, det vil sige en forøget Indtægt. Jeg troer, at det paa ingen Maade kan ombisputeres, at, som Livets Forhold nu engang ere, maa man gaae ud derfra, ogsaa i det her omhandlede Forhold, naar man ikke vil baade forulempe de Vedkommende og skade de Institutioner, hvorom der er Spørgsmaal. Nu siger vel den ærede Rigsdagsmand: Der er ikke Noget i veien, Justitsministeren maa alligevel kunne faae særdeles gode Embedsmænd til disse Poster; ja, han vil efter hans Mening endogfaa kunne faae dem bedre derved, at Gagerne sættes ned. Men Justitsministeren siger netop det Modsatte; han siger, at det viser sig i Virkeligheden, at, hvor der skal gøres betydelige Forandringer, hvor man forlanger en særdeles Capacitet og Dygtighed, der er det mere og mere vanskeligt at vinde Manden; og det er slet ikke forunderligt; thi, naar man seer, hvilken Afgang der efter de nuværende Forhold, sammenlignede med Forholdene for endeel Aar tilbage, aabner sig for dem, der ere begavede med mere end almindelig Dygtighed og anvende fornøden Flib og Udholdenhed til at komme ind i tilfredsstillende Stillinger, saa kan det ikke undgaaes, at det vil have større og større Vanskelighed at faae slige Embeder tilbørligt besatte. Den ærede Rigsdagsmand forsikkrer rigtignok Nei, men Justitsministeren forsikkrer som sagt Jo, og i denne Henseende maa jeg tilstaae, at det forekommer mig, at Justitsministeren maa være den, som nærmest maa have Blik for, hvor store Vanskelighederne ere. Den ærede Rigsdagsmand giver ham ganske vist Anviisninger i denne Henseende; men Anviisninger, som jeg troer slet ikke ville slaae til. Han siger: Man kan tage Folk fra andre Stillinger; fra Advocatstillingen eller fra Universitetets Professorene (I scher ning: Det har jeg ikke sagt!). Den ærede Rigsdagsmand har virkelig omtalt baade Advocater og Professore i en saadan Forbindelse med denne Sag, at, naar der overhovedet skal være nogen Mening i hvad han sagde, saa maa det være den, jeg nævnte, (I scher ning: Nei, slet ikke!). Den ærede Rigsdagsmand gif ud fra, at det

Advocater og Professore vare Folk, som egne sig fortrinnsvis til at komme ind i Høiesteret, og det foranledigede Modbemærkninger fra en anden Side, saa at hans Ord øieblikkelig bleve opfattede paa samme Maade, som jeg opfatter dem, saa at der er en naturlig Anledning til at gjøre den Bemærkning, at det netop vil vise sig at være overordentlig vanskeligt, og saa godt som umuligt, at faae nogen af disse Mænd dertil. Det er ganske vist, at s. Ex. ved det eneste Valg, som i lang Tid er foregaaet fra Universitetet til Høiesteret, og som ikke engang var et Valg som Medlem, men som Justitiarius i Retten, vil det allerede have viist sig, at naar der ikke alt havde været Udsigt, til en nærførestaaende Forandring i økonomisk Henseende, vilde der have været Vanskelighed tilstede ved at faae en saadan Mand til at gaae over i denne Stilling. Ministeriet kan ikke ligeoverfor den Vedkommende anføre, at han maa jo sætte en Ære i at gaae over i en saadan Stilling, netop fordi denne giver mindre Indtægter; det vil neppe have nogen Vægt. Altsaa selv her, hvor der var Tale om Justitiarius-Posten, vilde der have viist sig Vanskeligheder. Det er ganske vist, at for de Mænd, som der her kan være Spørgsmaal om, nemlig af det juridiske Facultet — thi om de andre Faculteter kan der vel ikke være Tale ved Besættelse af Høiesterembederne — vil Overgangen til en Stilling med 2400 Rd. i Reglen være en Tilbagegang, naar den Paagældende befinder sig i Forhold, hvori han maa befinde sig, naar der skal kunne være Tale om ham. Med Hensyn til Advocaterne er det ligeledes aldeles sikkert, at naar ikke ganske særdeles Forhold skulle være tilstede, vil der ikke let kunne være Spørgsmaal om, at saadanne Advocater, hvis Dptagelse som Dommere i Retten kunde ønskes, ville være villige til at gaae ind paa en saadan Afknappen i deres Indtægter.

Efter min fulde Overbeviisning og efter mit Kendskab til Forholdene; maa jeg saaledes paastaae, at det, der er yttret af Justitsministeren, er fuldstændig Sandhed, at det nemlig vil vise sig meget vanskeligt, saafremt ingen Forandring i Ordningen skeer, at finde